

jectorum commoditatem Respublica gubernatur. Et hoc administrationis domesticæ ordinem æmulatur; ac tunc intelligitur, cum vir unus, sic habet res communes, ipsamque Rempublicam in suâ potestate, ut tota ipsa gens vel civitas. Vicemq; is totius Reipublicæ gerit; non secus ac paterfamiliâs, *οὐδὲν* familiæ denotat solus (nam & paterfamiliâs domum, arbitrio quidem suo, ad utilitatem tamen familiæ moderatur) subditi verò, libertate ac dominio rerum suarum fruenter, ita sui Principis, vel Regis Legibus obsequuntur; perindè ut ipse Divinis ac Naturæ Imperiis obtemperandum iudicat. Aristoteles, *lib. 3. politicor. cap. 11. & seq.* Bodinus *lib. 2. de Republica, cap. 2. num. 189. & cap. 3. à princ.* Henningus Arnisaus, *doctr. polit. libr. 1. cap. 9. fol. 194.* Et hujus item imperii proprietates, explicantur in politicâ quâdam Dissertatione, *De iure Liberæ Monarchiæ*, primum absq; Auctoris nomine edita, nunc operibus Magnæ Britanniæ Regis inserta: *fol. 179.* multatamen meo iudicio habens, quæ barbaricum resipiant dominatum. Caterum, plenum hocce Regnū *κατὰ βέλῃσιν* dicunt: cum scilicet non secundum Leges positivas, seu ab aliis sancitas; sed secundum voluntatem & prudentiam suam, rectaq; rationis arbitrium imperat Princeps. Regnum vicissim *κατὰ νόμον* est, cum secundum Leges præscriptas & consuetudines positas, Respublica à Rege administratur. Johannes Calvinus, aliàs *Rabl* in not. ad *libr. 3. politic. Aristot. cap. 14.* Sicque Rex legitimus, cæteraque ab Aristotele *libr. 3. politicor. 10. & 11.* enumerata genera Monarchiæ, Princeps ubi non summam rerum omnium potestatem habet (qualia pleraque hodiè esse videntur, ita ut nonnulli dubitent, an adhuc purè Monarchica inveniantur) Regnum hand propriè constituunt: ut nec ipse abnuat Stagiritæ, *3. politic. 12.* Arnisaus, *dict. cap. 9. fol. 190. ac seq.* sed ad statum mixtum referri debent.

II. Ita posteaquàm Populus Romanus in senium vergens, Cæsaribus patrimonium suum regendum permisit; Ammianus Marcellinus, *histori. libr. 14.* & Reipublicæ per unum consuli necesse esset, *l. 2. §. 11. ff. de orig. iur.* Legeq; Regiâ omnem quam pridem habebat, Principi contulerat potestatem; Rex is plenarius fuit factus: ei que idè quod placuerat, Legis obtinebat vigorem, *l. 1. ff. de constit. Princip.* & Legum vinculis exsolutus; *l. Princeps. 31. ff. de Legib.* quod constituebat, ratum erat: *d. l. 2. §. 11. ff. de orig. iur.* instarque Sacrilegii habebatur; de ejus disputare factis, *l. 3. C. de crim. sacrileg.* Non proindè Romanum Principatum, etiamsi ex Augusti, aliorumque bonorum Principum æstimeretur institutis, naturâ diversum à Regno, mediumque inter Regnum & Optimatum ponere possumus statum; ut

contra